

zaplacená a že směnečná valuta nebyla vyplacena. Opodstatněnost námitek těchto žalovaní plně prokázali. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Právní názor soudu první stolice, že převáděcí doložka nařízená v prvním odstavci § 305 ex. ř. nemá účinku indosamentu, jest správný. Na vymáhajícího věřitele, jemuž byla zabavená pohledávka přikázána, mohou přikázáním převedena býti jen ta práva, jež náležela straně povinné. Ona doložka má tudíž jen význam deklaratorní, osvědčuje, že pohledávka, kterou směnka reprezentuje, přešla na vymáhajícího věřitele, takže proti němu může poddlužník uplatňovati všechny námitky, jež mu příslušely proti straně povinné. To, co platí o přikázání pohledávky ze směnky, platí i o nabytí směnky vydražením. I zde poznámka výkonného orgánu na rubu směnky, že směnka byla podle usnesení okresního soudu v R. ze dne 10. června 1933 č. j. E 1187/33 exekučně prodána a odevzdána, osvědčuje jen, že pohledávka ze směnky přešla na vydražitele, tedy s účinkem pouhého občanskoprávního převodu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce nabytí žalobní směnky vydražením při exekuční dražbě, tedy občanskoprávním jednáním, které se jeví jako postup, při němž prohlášení vůle exekuta jako postupitele jest nahrazeno soudním přiřknutím. Nelze tedy použít § 87 směn. zák., jenž platí jen, je-li žalující vlastník směnky jako takový s m ě n e č n ě oprávněn (§ 32 sm. zák.). Toho v souzeném případě není. Žalobce nabytí směnky podle § 1394 obč. zák. jen těch práv, která dosud příslušela jeho předchůdci, jemuž směnku zabavil a dalším postupem exekuce vydražil, a musí si proto dáti líbiti všechny námitky, které by byli mohli směneční dlužníci vznést proti tomuto jeho předchůdci. Dodati jest, že doložka, připojená na směnku výkonným orgánem, činí patrným jen způsob nabytí směnky vydražitelem k osvědčení jeho vlastnictví ke směnce, nemůže však mít účinky směnečněprávní, které upravuje jen směnečný zákon, jenž jiný způsob směnečněprávního převodu mimo indosament nezná (§§ 8 a 9 směn. zák.). Byla proto přípustnou proti žalobci námitka směnečných dlužníků, že směnka zanikla zaplacením, a, ana byla tato skutečnost nižšími soudy také zjištěna, byl právem směneční platební příkaz zrušen.

Čís. 13407.

Při stanovení obecné ceny pozemku k určitému dni jest přihlížeti i k omezením, která v té době na základě zákonů o pozemkové reformě stíhala vlastníka pozemku, odnímající pozemek ten z volného trhu.

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemá hodnota investic vliv na stanovení hodnoty pozemku, jež má býti určena soudním odhadem.

(Rozh. ze dne 28. března 1934, R II 94/34.)

K návrhu Zemského úřadu pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty stanovil soud první stolice obecnou hodnotu pozemku. K návrhu prodávatele, by soud přihlížel i k zákazu zcizení a zatížení ve prospěch Státního pozemkového úřadu, poukázal první soud na pátý odstavec § 5 nař. ze dne 23. září 1920 čís. 545 sb. z. a n., podle něhož tam, kde to nařízení uvádí, nastupuje místo zcizovacích a nabývacích cen obecná hodnota nemovitosti v době nabytí nebo zcizení. Z tohoto ustanovení jasně plyne, že při stanovení ceny nemovitosti pro vyměření dávky z přírůstku hodnoty nelze odpočítati dočasné břemeno zákazu zcizení pro Státní pozemkový úřad. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil okresnímu soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl. Důvody: Okresní soud určil obecnou hodnotu bez ohledu k zákazu zcizení a zatížení ve prospěch Státního pozemkového úřadu. Náзор tento nelze však uznati za správný, protože tento závazek zmenšuje obecnou hodnotu pozemku, jakž vyplývá z posudku znalce, jenž hodnotu stanovil v tomto případě na 1 Kč 60 h za 1 m², k čemuž ještě přistupují investice, které znalec blíže neudal a které dosahují podle tvrzení rekurenta 1.050 Kč. Bude proto nutno zjistiti výši učiněných investic a podle toho stanovit hodnotu parcely.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vyměřovacího úřadu.

Důvody:

Rekursní soud napadeným usnesením zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by doplnil řízení a znova rozhodl. Výtky navrhovatelovy proti tomuto usnesení nejsou opodstatněné pokud jde o doplnění řízení za účelem stanovení obecné hodnoty pozemku, o který tu jde. Nemůže býti pochybnosti o tom, že, má-li se správně určit hodnota, obecná cena pozemku k určitému dni, jest při stanovení ceny té přihlížeti i k omezením, která v té době na základě zákonů o pozemkové reformě stíhala vlastníka pozemku, odnímající pozemek ten z volného trhu, tedy zde k zákazu zcizení a zatížení ve prospěch Státního pozemkového úřadu. Nejde tu o dočasné osobní břemeno, o němž se zmiňuje rozhodnutí čís. 4417 sb. n. s., nýbrž o zákonné obmezení, které má význam pro obecnou cenu pozemku v den, kdy toto obmezení platilo. Jest proto vyšetřiti, jaký význam tento zákaz má pro hodnotu pozemku k uvedenému dni a zda a pokud odpůrcovy námitky v tomto směru, k nimž první soud nepřihlížel při určení hodnoty, jsou opodstatněné. Pokud však jde o odpůrcovy investice, nelze souhlasiti s rekursním soudem, neboť nemá hodnota těchto investic vliv na stanovení hodnoty pozemku, jež má býti určena soudním odhadem ve smyslu návrhu Zemského úřadu. Uplatňovati náklad na investice může odpůrce podle § 8 dodatku III k vládnímu nařízení ze dne 27. dubna 1922 čís. 143 sb. z. a n. v řízení před správními úřady, nikoli však při soudním odhadu nemovitosti, jehož účelem podle § 17 uvedeného vl. nař. jest jen stanovení hodnoty nemovitosti k určitému dni. Není proto věci soudu, aby zjišťoval, zda jsou tu připočítatelné investice a v jaké výši, a netřeba výši investic zjišťovati.